

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

Syllogismus 2. De perpetua successione Episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

SYLLOGISMUS II.

Vera Christi Ecclesia debet habere continuam successio-
nem Episcoporum, præsertim in Cathedra suprema Pe-
tri.

Sed Lutherana non habet continuam successio-
nem Episcoporum, præsertim in Cathedra suprema Petri.

Ergo Lutherana non est vera Christi Ecclesia.

Major probatur

1. Ex Scriptura S. ex qua constat,
quòd Christus suæ Ecclesiæ constitue-
rit Pastores, & Doctores, præsertim
unum supremum D. Petrum, Jo. 21.
cui specialiter commisit omnes omni-
no oves suas, dicendo: *Pasce oves meas:*
per Pastores autem, & Doctores intel-
liguntur Apostoli, & eorum Successo-
res Episcopi juxta illud supremae Pasto-
ris monitum ad sibi subordinatos Pa-
stores: *Pascite, qui in vobis est gregem
Dei, providentes non coactè &c neque
ut dominantes in Cleris.* 1. Petri 5. v. 2.
Et juxta illud Pauli: *Attendite vobis,
& universo gregi, in quo vos Spiritus
S. posuit Episcopos, regere Ecclesiam
Dei.* Act. 20. v. 28. Hujusmodi Episco-
pos autem, & Pastores Christus Domi-
nus Ecclesiæ suæ non dedit ad breve
duntaxat tempus, sed usque ad supre-
mi judicij diem, ut testatur idem Pau-
lus: *ipse dedit quosdam quidem Apo-
stolos, quosdam autem Prophetas, alios
verò Evangelistas, alios autem Pasto-
res, & Doctores, ad consummationem
Sanctorum in opus ministerij in adifica-
tionem Corporis Christi: donec occur-*

*ramus omnes in unitatem fidei, &
agnitionis Filij Dei, in virum perfe-
ctum, in mensuram ætatis plenitudi-
nis Christi, ut jam non simus parvuli
fluctuantes, & circumferamur omni-
vento doctrinae, in nequitia hominum*
&c. Eph. 3. v. 11. seqq.

2. Ex Patribus, qui frequenter hac
Episcoporum successione tanquam ar-
gumento evidenti usi sunt ad ostenden-
dam veram Ecclesiam contra hæreticos.
Sic Irenæus l. 3. c. 3. contra Valenti-
num enumerat Episcopos Romanos à
Petro usque ad Eleutherium, qui suo
tempore sedebat, ac dicit, *per hanc
successionem confundi omnes hæreticos.*
Tertullianus de præscript. adv. hæres.
c. 32. Sic insultat hæreticis: *edant ori-
gines suarum Ecclesiarum, evolvant
ordinem Episcoporum suorum, ita per
successiones ab initio decurrentem, ut
primus ille Episcopus aliquem ex Apo-
stolis, vel Apostolicis viris, qui iam ex-
cum Apostolis perseveraverint, habue-
rit Auctorem, & Antecessorem.* Hoc
enim modo Romanorum Ecclesia Cle-
mentem à Petro ordinatum edit. He-
ton. in dial. contra Luciferianos ait: *Ec-
cle-*

clesia non est, qua non habet Sacerdotes; consequenter qua non habet Episcopos, à quibus ordinari debent Sacerdotes: ipsi autem Episcopi debent ordinari ab alijs Episcopis, & sic retro, usque dum veniatur ad Apostolos, qui potestatem ordinandi alios acceperunt immediatè à Christo vel à Petro; dicit enim immediatè ante de Hilario Diac. heretico: Neque Eucharistiam consecrare potest, Episcopus & Presbyteros non habens. Cum homine pariter interijt & scela, quia post se nullum Clericum Diaconus potuit ordinare. Optatus Milev. l. 2. contra Parmen. Vestra Cathedra originem reddite, qui vobis vultis sanctam Ecclesiam vindicare. Taceo alios Patres magno numero citari solitos. Non minus enim propter successionem Episcoporum, quam propter successionem doctrinæ Ecclesia vocatur à Patribus Apostolica. Vide Tannerum Anat. Demonstr. 4. §. 2.

3. Ex Ratione 1. Quia Ecclesiæ regimen semper debet esse tale, quale fuit initio à Christo constitutum: à Christo autem constitutum est tale, ut esset unum Caput & Episcopus supremus, nempe Petrus, ceteri autem Apostoli tanquam Episcopi subordinati: ergo semper debet esse unus supremus Episcopus, D. Petri in Cathedra Apostolica Successor, ac alij Episcopi Particulares locorum, ac subordinati, quasi Successores reliquorum Apostolorum. 2. Quia Ecclesiæ semper necessarii sunt Episcopi, qui habeant potestatem, ab Apostolis in se derivatam, paciscendi gregem Dei &c. cum ista potestas sit supernaturalis, à nullo homi-

num conventu communicabilis alteri, cum nullus cætus, multò minùs unus homo in individuo, eam habeat per se, nec acceperit ullus à Christo, nisi Apostoli: ergo accipi debet ab Episcopis, Apostolorum Successoribus, & quidem sine interruptione; si enim fieret interruptio, & successio ista cessaret, nemo amplius accipere posset legitime hanc potestatem, cum nemo eam haberet amplius, & dare posset. 3. Quia fideles sunt oves Christi, & ne errent, debent sequi suos Pastores: ergo semper debent dari Pastores, & quidem, quia rectus ordo id exigit, aliqui Majores, aliqui Minores; alias enim esset mera confusio. Majores autem sunt Episcopi: hi autem non possunt se ipsos facere Episcopos: ergo debent fieri ab alijs, hi iterum ab alijs potestatem habentibus, donec deveniatur ad Apostolos per successionem nunquam interruptam.

Ob. 1. Successio personarum nulla est, ubi non est successio doctrinæ Apostolicæ: ergo ista successio personarum, non est nota Ecclesiæ veræ. R. 1. Successio personarum, scilicet Doctorum, & Episcoporum continua ab ipsis Apostolis est signum etiam successionis doctrinæ Apostolicæ, & quidem valde æstimabile, nisi evidenter demonstretur defectio à doctrinâ Apostolicâ. R. 2. N. C. vel Dist. non est nota affirmativa veræ Ecclesiæ, si accipiatur sola, T. C. non est nota Negativa, ex qua rectè inferatur negative. N. C. Rectè siquidem sic interitur: ubi non est successio continua personarum usque ad Apostolos, ibi verâ Christi Ecclesia non est, nec Apostolica: sed apud Lutheranos &c.

Ec 3

Ob. 2.

Ob. 2. Potest dari successio personarum, & Doctorum, etiam, in aliqua secta falsa: ergo hæc successio non est legitima nota vera Ecclesie. R. T. A. N. C. vel Dist. ut supra: se sola non est nota affirmativa, & proprietas quarto modo C. C. Negativa. N. C.

Minor est evidens.

1. Ex hystorijis, ex quibus evidenter constat, Lutherum non fuisse Episcopum, & Pastores Lutheranorum non ulterius posse retrogredi, quam usque ad Lutherum Patriarcham suum, qui tamen nec habuit, nec dare potuit potestatem *Ordinis* Episcopalis, utpote non Episcopus, adeoque non habens potestatem ordinandi alios, nec potestatem *jurisdictionis*, vi cujus posset administrare Sacramenta, prædicare publice Verbum Divinum &c. utpote excommunicationis, & omni jurisdictione, quam prius accepit à Catholicis Episcopis, per excommunicationem privatus. Ergo in Luthero fuit abrupta successio Episcoporum ab Apostolis derivata, adeoque apud Lutheranos hæc successio non datur; ad hanc enim requiritur, ut aliquis fiat Episcopus, & potestatem ordinandi alios acquirat vel ab Apostolo, vel ab Apostoli successore, habente parem cum Apostolo potestatem. Quod autem nullus possit valide ordinare alios, nisi sit Episcopus, patet manifestè ex perpetua praxi, ac sensu communi totius Ecclesie, etiam Primitivæ, & ex S. Scriptura, ritè intellecta, ac exposita ab Ecclesia, ut traditur in materia de Sacramento Ordinis.

2. Ex propria confessione adversariorum; quippe Gerardus in LL. Theol. tit. de Ecclesia c. 11. sect. 5. sapius dicit, nihil curandam successionem personarum continuam ab Apostolis, sibi sufficere successionem doctrinæ &c. Id quod & alij repetunt. Quod autem ipsis pariter desit successio doctrinæ Apostolicæ, constat tum ex Syllogismo præcedente, tum ex defectu successionis personalis. Rursus fatentur coguntur Lutherani, fidei suæ Doctores, & Ecclesie suæ Pastores fuisse incognitos, totum ministerium Verbi fuisse corruptum: ergo fatentur se non posse probare suæ Ecclesie Pastores à Luthero usque ad Apostolos, imò ante Lutherum nullos fuisse veros Pastores; cum Papa, à quo in ceteros Episcopos debeat profluere vocatio, potestas & Ordinis, & jurisdictionis, juxta ipsos fuerit Antichristus.

Ex quibus colligitur, in Ecclesia Lutherana nullum dari Sacerdotem, consequenter nec talem Ministrum, qui validè conficiat Sacramentum Eucharistie, penitentes validè absolvat à peccatis, & prædicet Verbum Dei legitime. Probat; quia ista potestas est spiritualis: ergo debet accipi, vel immediatè à Deo, vel ab ijs, qui acceperunt à Deo, uti Apostoli, eorumque legitimi Successores non interrupti. Atqui Lutherani Ministri non accipiunt hanc potestatem immediatè à Deo; quomodo enim id probant? Neque ab Apostolis, eorumque legitimis Successoribus, parem potestatem habentibus; accipiunt enim vel à Magistratu Civili, cui nunquam dictum est à Christi:

Ho: *Pasce oves meas &c. quorum remis-
seritis peccata &c. Hoc facite in meam
commemorationem &c. Itē in mundum
universum, predicare Evangelium &c.*
Vel accipiunt à Ministerio Ecclesiastico:
atqui istud non habet potestatem ordi-
nandi & vocandi Ministros à se,
neque ab Apostolis propter defectum
continuae successione, vi cuius semper
debuissent accipere alij ab alijs retro-
grediendo usque ad Apostolos, quod
factum non est; nam in Luthero ista
successio fuit interrupta.

17. Ob. 1. Deus in regenda Ecclesia non
semper utitur successione Praesulum
ordinaria, sed subinde extraordinaria,
sive non semper vocat Ministros me-
diatē, scilicet mediante homine, cui
olim potestatem concesserat, sed sub-
inde etiam immediatē per se. Sic in
Veteri Testamento extraordinarie misit,
& immediatē per se vocavit Prophetas,
ut suae Ecclesiae collapsae prospicerent.
Pariter fecit in Novo Testamento, ex-
citans Lutherum velut Eliam, aut Jo-
annem Baptistam, ut restauraret Eccle-
siam suam in gravissimos errores pro-
lapsam. 2. Omnino, Deus potest uti-
que aliquem, vel aliquos viros egre-
gios vocare modo extraordinario, &
immediatē per se, & subinde solitus est,
sed simul observat haec duo. 1. Ejus-
modi viros talibus signis, & suae extra-
ordinariae Missionis characteribus in-
struit, nimirum vel dono miraculorum,
vel extraordinariae vitae sanctimoniam, vel
utraque haec dote simul, ut nemo pru-
dens dubitare possit, eos esse speciali-
ter à Deo missos: nihil tale reperitur in
Luthero, sed contraria omnia. 2.

Non mittit, ut aliter doceant, quam ij,
qui sedent super Cathedram Moysis,
vel Petri, nec, ut Ecclesiae Universae
doctrinam mutent, sed ut eandem ma-
jori fructu praedicent, ac potissimum,
ut corrigant perverfos mores, homi-
nes abducant à vitijs, & virtutes im-
plantent. In Prophetis Antiqui Tes-
tamenti fuit insuper haec ratio mittendi,
ut mundo praenuntiarent futurum
Messiam, & alia, quae spectant ad Reg-
num Christi, & ad Ecclesiam futuram
Novi Testamenti. Ceterum omnibus
risum movent Lutherani, dum Luthe-
rum, hominem sceleratissimum, & nul-
la Prophetici Spiritus dote insignem,
comparant cum Prophetis, cum Elia,
Joanne Baptista &c. utpote vitā & mo-
ribus dissimillimum.

18. Ob. 2. Etiamli Ecclesia Lutherana
non possit ostendere successione Prae-
sulum usque ad Apostolos, tamen po-
test esse ac dici Apostolica: ergo. Ant.
prob. Ecclesia Christi jam tempore A-
postolorum erat, & in Symbolo dice-
batur *Apostolica*; licet tunc nulla ad-
huc esset successio Praesulum: ergo.
2. N. Ant. Ad probationem, quamvis
initio non habuerit successione Prae-
sulum formaliter, habuit tamen radi-
caliter, hoc est, jam tum exigebat Ec-
clesia Christi continuam per secura
tempora successione Praesulum pro-
pter promissionem Christi sibi factam.
Vel: successione initio habuit in actu
1. licet non habuerit in actu 2. sicut in
infantia datur discursus quoad actum
1. sive in radice & potentia, non quo-
ad actum 2. Tempore Apostolorum
nulla opus erat successione formali, &
actuali.

actuali, cum sine hac facile constaret, quod Pastores Ecclesie suam potestatem acceperint à Christo; nunc autem sine actuali successione ostendi non possent, quomodo suam potestatem derivassent à Christo moderni Ecclesie Præsules.

An Ecclesia Romana habeat continuam successionem Episcoporum, praesertim in Cathedra Petri?

R. Affirmative. Probatum de successione in Sede Pontificis Petri (si enim probatum fuerit de hac, eo ipso probatur de aliorum Præsulum legitima successione Apostolica; cum Episcopi, & inferiores Pastores suam potestatem, ordinationem, & missionem derivent ab hac Sede Apostolica & Pontificia Petri) de hac, inquam, successione probatur 1. negative; quia ab Adversarijs non potest ostendi ulla moralis interruptio successione continuæ Pontificum Romanorum usque ad modernum Papam Clementem XI. ergo Romana Ecclesia manet in possessione legitima successione.

Præbatur 2. positive ex historijs tam profanis, quam Ecclesiasticis, in quibus de sæculo ad sæculum accuratè referuntur Pontifices ordine sibi succedentes, eorumque gesta & mores, incipiendo à D. Petro, serè sicut Imperatorum Catalogus à Julio Cæsare usque ad modernum Augustissimum Carolum VI. accuratè contextitur ab Historiographis. Videatur Bellarminus, Baronius, Gaultierius & alij. Proinde nos Catholici irrefragabiliter possumus ostendere,

quomodo omnes & singuli Sacerdotes, Episcopi, Archiepiscopi &c. sint legitime vocati, & ordinati, potestate tam Ordinis, quam Jurisdictionis Spirituallis præditi; quippe Sacerdotes & Pastores tam accipiunt ab Episcopis consecrantibus, & hi ultimatò à summo Pontifice, qui nunc est Clemens XI. qui successit Innocentio XII. Antè hunc fuere Alexander VIII. Innocentius XI. Clemens X. Clemens IX. Alexander VII. Innocentius X. Urbanus VIII. Gregorius XV. Paulus V. Leo XI. Clemens VIII. & sic per singula sæcula ascendendo devenitur denique ad S. Petrum Apostolum, qui ab ipso Christo audit: *Pascere oves meas.* Jo. 21. & sic constitutus est Pastor Universalis omnium Christi ovium, Caput Apostolorum, & Rector totius Ecclesie, cum omni potestate spirituali, quæ requiritur ad regendas oves rationales, easque perducendas ad beatitudinem supernaturalem, ac æternam.

Ob. 1. Successio Pontificum sæpius fuit interrupta 1. Per illicitam, & Simoniacam occupationem Sedis Romanæ. 2. Per Anti-paparam dissensionem tempore Schismatum, dum subinde duo vel tres simul erant Pontifices. 3. Per hæresim & apostasiam, in quam lapsi sunt quidam Pontifices: ergo. 2. Negando, his casibus unquam moraliter fuisse interruptam successionem Pontificum (physica enim interruptio, per breve tempus vacante Sede, nihil obest, sicut Solij Imperatorij vacatio, quæ necessariò propter mortalitatem humanam sæpius debet contingere, nihil obest successioni Impe-

120

ratorum) quippe in primo casu, quo aliquis illegitimè intruditur, nec postea ab Ecclesia acceptatur (nam acceptatio Ecclesie subsequens esset nova, & valida electio, omnes defectus Juris humani supplens) censetur Sedes Romana ad tempus vacare. In altero casu vel unus est verus Papa, utpote à majore Ecclesie parte acceptatus, vel si nullus sit verus propter defectum sufficientis acceptionis, iterum censetur vacare Sedes: sicut Solium Romani Imperij Politici in ejusmodi calibus censetur vacare. Quanto autem tempore vacare possit, determinari ultimè nec potest, nec debet, sicut fit in alijs rebus moralibus innumeris. In tertio casu (quem tamen possibilem negant multi cum Bellarmino) si Papa ut homo privatus incidere in hæresim notoriam, desineret esse Papa, & sic vacare inciperet Sedes. Vide theses nostras præteriti anni de Romano Pontifice art. 4.

Dices. Magnum illud schisma in Concilio Constantiensi terminatum, & circa annum Christi 1380. inchoatum, in quo tres se gerebant pro Romano Pontifice, duravit circiter 40. annis: ergo, si tempore schismatis censetur vacare Sedes, vacavit valde notabili tempore, consequenter fuit utique interruptio *moralis*. R. in hoc tristi schismate semper fuit unus & verus Pontifex, licet non omnibus sufficienter cognitus; ceteri autem fuerunt putatij tantum, & Antipapæ, ac proinde non fuit interrupta successio moraliter; non enim est credibile, quod Christus tanto tempore relinquat Ecclesiam, legitimo Capite destitutam. Adde,

R. P. Pichler Theol. Polemica.

quod in hoc diuturno schismate satis etiam emicuerint *veri* Pontifices, qui scilicet succedebant Urbano VI. Quamvis ex ejusmodi schismate ingens incommodum patiatur Ecclesia, nullum tamen patitur damnum irreparabile, quia Pontificum dubiorum acta cessante schismate vel infirmantur (cum non sit obligatio sequendi Pontificem duntaxat *probabilem*) vel confirmantur à Papa futuro *certo & indubitato*, prout etiam factum est finito hoc schismate à Martino V.

Ob. 2. Successio Pontificum est 21. valde dubia, quia statim de primo Successore Petri dubitatur, fueritne Clemens, an Linus: ergo. 2. Aliqui Pontifices fuerunt valde seclerati. 3. Ecclesia Romana non habuit successionem ceremoniarum earundem v. g. in Baptismo, in quo olim non adhibuerunt exorcismos, uti nunc: sic & alias olim ceremonias habuerunt in Missa &c. R. ad 1. N. A. ratio addita nihil probat, quia parum refert, an inter D. Petrum & Clementem alius intercesserit Pontifex, modò semper unus successerit alteri; lis enim inter Auctores non est, an D. Petro successerit immediatè aliquis in supremo Regimine, sed utrùm immediatè successerit Clemens, vel ante Clementem successerit Linus, & Cletus; quod posterius est probabilius: sed quidquid dicatur, successio mansit integra: nec fuit interrupta. Ad 2. Sit, quod paucissimi quidam, respectu tanti numeri, fuerint mali Pontifices, quorum tamen pessimus melior existit Luthero: qui hoc ad rem? Nunquid & inter progenitores Ch. sti

Ff

cau-

enumerantur homines scelerati? Propterea tamen linea stirpis Davidicæ non fuit interrupta. Mala vita Pontificis non debet præjudicare, & derogare ejus potestati, jurisdictioni, infallibilitati in fidei decretis; sicut valor Sacramentorum non est alligatus probitati Ministris; ne scilicet malè esset consultum fidelibus, & Ecclesiæ. Ceterum si Lutherani adeò delectentur, ut apparet, sordibus Pontificum, quas semper habent in ore; necesse non est, ut Româ petant istum odorem; invenient domi suæ, quos carpant, flores non dissimiles, minore in evolvendis historijs studio. Adeant duntaxat Lutherum suum. Ad. 3. Quid successio ceremoniarum spectat ad successionem Episcoporum? Dein quomodo constat Adversarijs, olim etiam ab Apostolis non fuisse adhibitos exorcismos? Unde constat ipsis, quòd Apostoli in collatione Baptismi recitaverint orationem Dominicam, vel alias illas ceremonias adhibuerint, quas hodie adhibent Lutherani? Nunquid & ipsa Confessio Augustana faretur satis art. 21. ritus & ceremonias posse esse varias, *neque Canones* (en! supponunt, ritus pleros-

que pendere à Jure Pontificio, quando scilicet Christus nihil determinavit) *esse tam diversos, ut ubique eosdem esse ritus velint?*

Ob. 3. Etiam Imperatores Romani 22. Ethnici olim, & nunc Turcici, non carent successione: ergo successio personarum nil juvat Ecclesiam Romanam, nec ea est propria veræ Ecclesiæ. R. N. C. non enim successio personarum qualiscunque reperitur in Ecclesia Romana, sed talis, quæ promissa est à Christo, volente suam Ecclesiam regi ab Episcopis, & uno Capite usque ad finem mundi, quæ conservata est mirabiliter inter tot hostium, & inferni machinationes. Et ista successio est propria veræ Ecclesiæ ita, ut, quæ illam non habet, vera non sit, illa autem vera sit, quæ habet eam, saltem sumptam cum alijs notis. Ceterum comparatio circa successionem Præsulum fit non cum catibus Paganorum & Gentilium, sed cum alijs Ecclesijs Christianis; his enim est, qua ratione Ecclesia Christi vera discerni possit à sectis falsis, quæ etiam se dicant Christianas.

SYLLOGISMUS III.

Vera Christi Ecclesia non est, quæ malum habet Auctorem, & vitiosam originem.
Sed Lutherana habet malum Auctorem, & vitiosam originem.
Ergo Lutherana non est vera Christi Ecclesia.

Major